

Aan de Lek

's Morgens vroeg in juli is de Lek al een mekka voor S-bochten praktiserende jetskiërs. Het lijkt het Middellandse Zeegebied wel. Naargelang de dag voortschrijdt, vullen de strandjes zich met bijkans karamelliserende mensen die hun tattoo's blootstellen aan het erosieve effect van te veel uv-zonlicht.

Een goede gemoedsstemming is een pre, wanneer men in de rivier baddert, want volgens een Japanse professor kun je onder de microscoop zien dat het frêle ecosysteem, dat al door zonnebrandcrème, antipsychotica, onkruidbestrijdings- en gewasbeschermingsmiddelen, nanoplastics, bacteriën en andere micro-organismen wordt geteisterd, vertroebeld bij chagrijn.

Het is niet alleen pierenbaden en bruinbakken op de drukbevolkte territoriumpjes. Er wordt ook op ieders favoriete accessoire gechat, geappt en ge-e-mailed. De meesten zijn meer geïnteresseerd in wat de radiogolven dan wat de mechanische golven transporteren. Voor de deining genererende voorbijvarende is het gebochelde volk een curieuze vertoning.

Met de wetenschap dat homo sapiens voor vijftig procent uit water bestaat en het menselijk brein zelfs voor negentig en de professor zijn exposé in ogenschouw nemend, houdt iedereen er alleszins rekening mee dat het schaadt of heelt als je scheldt of vleit. Men completeert zijn bericht omwille van de oppeppende impact met meerdere smileys.